

[Martin Nielsen.]

til at iværksætte det, der skete i København, hvis der intet Grundlag var derfor. Ingen mistænker vel danske Arbejdere, der i Tusindtal gaar i Strejke, ofrer deres Dagløn, eventuelt sætter deres Arbejde over Styr, for, at det er noget, de kan lokkes, trues eller provokeres til. Det var ganske givet dybere og ærlige Følelser, der gav sig Udslag ved de Strejker, der har fundet Sted, og jeg vil ikke være med til — dertil har jeg i disse Aar set for meget til Retsløshed og dens Følger —, jeg vil ikke være med til at slaa disse Menneskers inderste, elementære og instinktive Retsbevidsthed i Ansigtet og sige, at det er egentlig jer, der er Forbryderne, fordi I strejkede. Jeg gør det ikke!

Justitsministeren (Elmqvist): Maa jeg sige til det ærede Medlem Fru Kirsten Gloerfelt-Tarp, at det ærede Medlem maa undskylde, at jeg ikke fik svaret det ærede Medlem i første Omgang, det var en Forglemmelse. Men jeg kan meget hurtigt gøre Rede for mit Standpunkt til Dødsstraffen, saaledes som den er indført af Lovgivningsmagten i Sommer. En næsten enig Rigsdag har gennemført Dødsstraf i Sommer, og jeg vilde finde det ganske forkert, om jeg fremsatte noget Forslag til Ændring af denne Vedtagelse, ud fra den Betragtning, at jeg finder, denne Dødsstraf er fuldt ud berettiget. Det vilde i allerhøjeste Grad krænke min Retsbevidsthed, om man over for Forbrydere, som har Hundrede eller flere af danske Borgers Liv paa deres Samvittighed, skulde sige: Nej, Dødsstraffen vil vi ikke udøve, den Straf vil vi ikke sætte i Funktion. Jeg synes, den eneste naturlige Reaktion fra Samfundets Side er, at vi siger, at her har man forbrudt sig saa dybt og saa alvorligt mod det danske Folk i den vanskelige Situation, vi levede i, at her er der kun een Straf, der paa retfærdig Maade kan udligne dette, og det er Dødsstraffen.

Jeg er ogsaa enig med det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen i det Argument, han fremførte for Dødsstraffens Bevarelse, nemlig at man ikke godt kunde have disse Folk siddende med Risiko for, at de engang slap ud igen. I alt Fald vilde det oprøre mig i høj Grad, hvis man fra det danske Samfunds Side viste en saadan Blødsødenhed, som jeg vil kalde det, over for disse Masse-mordere, som ikke tog i Betænkning paa det groveste at misbruge den Beskyttelse, de havde fra Besættelsesmagten. Mig vilde det krænke i høj Grad, om man nu mente, at man ikke kunde udøve Dødsstraffen over for dem.

Det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen kom ikke med megen Imødegaaelse af, hvad jeg havde fremført. Jeg kan derfor svare forholdsvis kort. Det ærede Medlem har nu i de sidste Omgange stillet det Spørgsmaal til mig, om jeg har foretaget noget for at ændre de Retningslinier, der var lagt af det ærede Medlem. Det ærede Medlem Hr. Bertel Dahlgaard har jo egentlig svaret for mig paa en aldeles fortrinlig Maade, men da det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen kræver et Svar af mig selv, hvad der ikke er noget underligt i, skal jeg ogsaa give dette Svar. Nej, jeg har ikke paa noget Punkt ændret de Retningslinier, det ærede Medlem har angivet. (Busch-Jensen: Mange Tak!) Og dog angribes jeg af Kommunistpartiet for, at jeg har indført en Mildnelse af Behandlingen af Forræderiforbryderne, efter at jeg er kommet til. Netop heraf ser man, hvor usandfærdig og urigtig den Agitation er, som man lægger ud med fra Kommunistpartiets Side. Men naar jeg ikke har rettet i det, saa er det ikke, fordi jeg ikke har fundet det nødvendigt, men saa er det, fordi jeg har ment, at der ikke skulde rettes i det ved Administrationens Hjælp, for det vilde være nydeligt, om man den ene Dag havde en Justitsminister, der lod Forræderiloven administrere paa een Maade, og den næste Dag havde en anden Justitsminister, der lod den administrere paa den modsatte Maade. Nej, jeg har sagt, at det, der skal rettes — og det, vi maa være enige om, bør rettes, fordi Rigsdagen her har gennemført en Lov, der kun fastsætter Straf for de grove Forbrydelser, hvad vi alle i Dag kan se er helt forkert —, det maa Rigsdagen rette, og derfor kommer jeg med Forslag her til Rigsdagen. Jeg kan ikke se andet, end at det er en fuldstændig rigtig Maade at gribe dette an paa.

Det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen bebrejdede mig, at jeg ikke havde gjort Rigsdagens Medlemmer bekendt med von Eybens Artikel. Jeg synes, det er meget vidt at gaa i Bebrejdelser. Artiklen ligger jo oppe paa Biblioteket, og Artiklen har været omtalt i Bladene. Vi kan dog ikke fra Justitsministeriets Side omdele alle de Artikler af forskellig Art, som fremkommer vedrørende Forræderilovens Fortolkning og dens Resultater.

Det ærede Medlem siger, at jeg har skudt det ærede Medlem i Skoene, at han har misbrugt Preisler Knudsens Artikel. Det har jeg aldrig sagt noget som helst om. Jeg har sagt, at jeg syntes, det var en Fejl af det ærede Medlem, naar han opstillede Hr. Preisler Knudsen som et af de store